

Noordwestwijs-60

3-MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

Het Arsenaal 'Het Bommenvrij' in Nieuwpoort
Friede Lox en Johan Termote

Het Bommenvrij in restauratie, december 2025

De stad Nieuwpoort kent nauwelijks monumenten, die de vernieling van de stad tijdens WO1 overleefden. Het complex van het Arsenaal van het zogenaamde Bommenvrij in de Schoolstraat en de nabijgelegen ruïne van de Sint-Laurentiustoren vormen de zeldzame uitzonderingen. Samen vormen ze een onderdeel van de militaire infrastructuur van de Hollandse vesting van de Wellingtonlinie, die de noordgrens met Frankrijk diende te beveiligen.

De Wellingtonlinie (1815-1830)

Door de besluiten van het Congres van Wenen in 1814-15 werden de Zuidelijke Nederlanden bij het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden gevoegd en werd Frankrijk met een nieuwe fortengordel in bedwang gehouden. In deze Wellingtonlinie staken ook de oude West-Vlaamse vestingsteden Nieuwpoort, Ieper en Menen. Deze steden konden, bij een eventuele oorlogsdreiging, door troepen van Engeland en Pruisen bezet worden.

Ontworpen door een toekomstig eerste minister

De versterking van Nieuwpoort werd tussen 1818 en 1822 volledig herwerkt en dit onder de leiding van commandant-ingenieur en latere graaf, Albertus Goblet (1790-1873), op dat ogenblik een late twintiger. Zijn hoofdingenieur C.C.Maseck stond hem bij.

Albertus Goblet was een product van de 'revolutionaire' periode op het eind van de 18de-begin 19de eeuw, waarin het toenmalige Europa drastische veranderingen onderging. Opvallend is hoe voor officieren een belangrijke rol was weggelegd. Het leger vormde toen de enige stabiele en constante macht en hogere officieren waren dan ook fel gegeerd.

De carrière van Goblet illustreert dit perfect. Hij was de zoon van een vooraanstaand Doorniks magistraat. Hij studeerde aan de Franse militaire school van Saint-Cyr en werd officier van de Genie in het leger van Napoleon, waar hij onder meer de campagnes in Spanje en Portugal meemaakte. Na de nederlaag bij Waterloo vervoegde hij in 1815 het leger van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden en kreeg als opdracht de vesting Nieuwpoort aan te passen. Tijdens de Belgische Opstand voerde kapitein Goblet het bevel over de vesting Menen. Toen de prins van Oranje (de latere koning Willem II), hem in november 1830 naar Antwerpen riep, kon hij worden overtuigd partij te kiezen voor de Belgische revolutionairen. Het Voorlopig Bewind benoemde hem tot kolonel en commissaris-generaal voor Oorlog.

Begin 1831 werd hij de eerste Belgische minister van Oorlog in het eerste kabinet van de regent.

Tussen 20 oktober 1832 en 4 augustus 1834 is Goblet zelf eerste minister van het jonge koninkrijk.

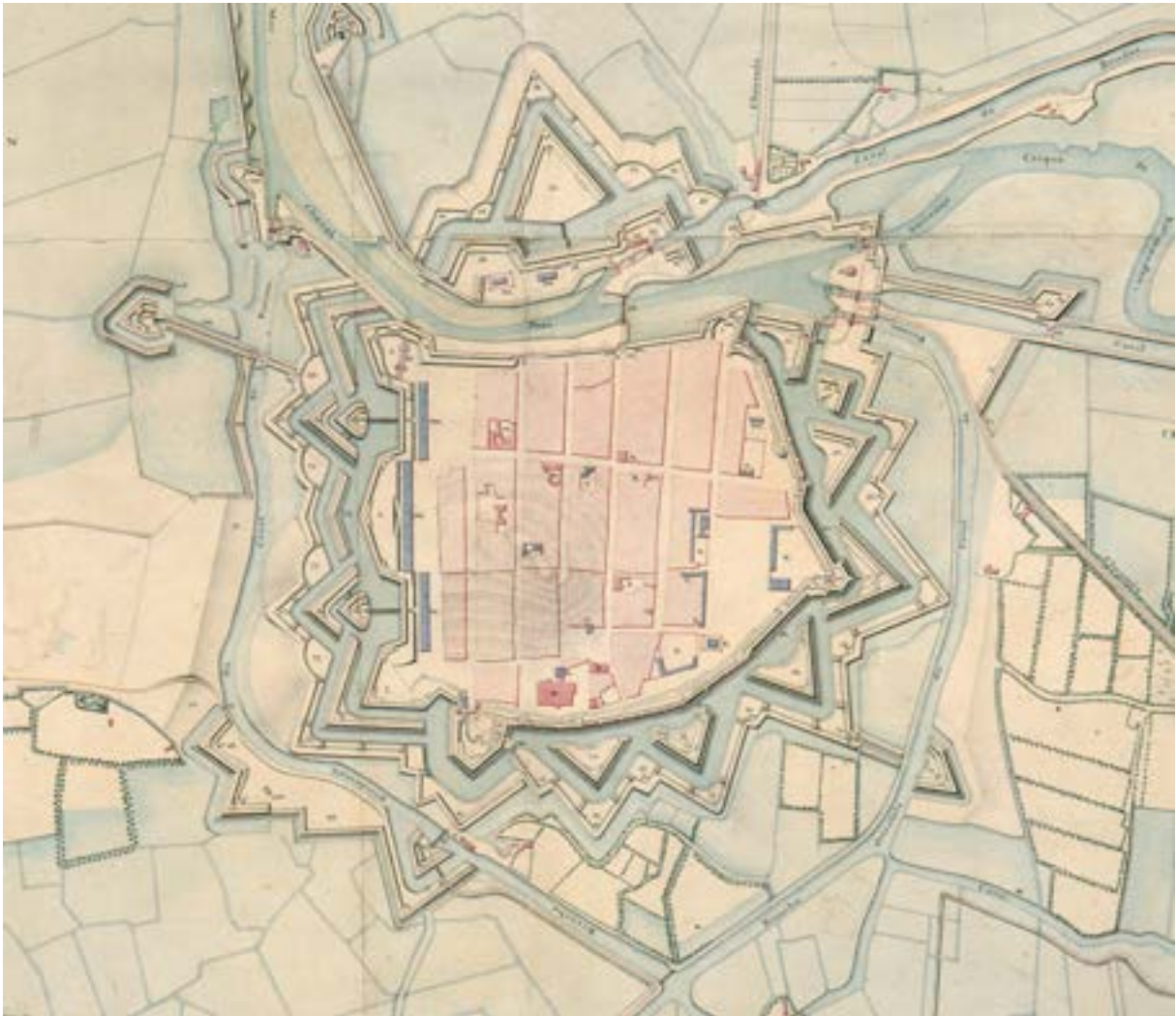

Albertus Goblet

In 1834 nam hij ontslag om inspecteur-generaal van het leger te worden. In 1837 zond Leopold I hem naar Portugal als Belgisch gezant en als hoofd van een troepenmacht om de Portugese koningin Maria II (die net met Leopolds neef Ferdinand van Saksen-Coburg-Gotha was gehuwd) te verdedigen tegen haar oom, de pretendent Dom Miguel. Die hulp leverde hem de titel van grande van Portugal en graaf van Alviella op.

Van 1831 tot 1859 was Goblet afwisselend volksvertegenwoordiger voor Doornik en Brussel, waar hij steeds duidelijker partij koos voor de liberalen. Dat veroorzaakte een kloof tussen hem en Leopold I. Toen hij zich openlijk kante tegen sommige defensieplannen van de koning, schrapte Leopold hem in 1854 als actief officier. Goblet stierf in 1873.

Lit: Biographie Nationale, deel 7, p.822-828 en Wikipedia, geraadpleegd op 15 november 2025.

Plan van de vesting Nieuwpoort, 1822. In het uiterste oosten (links) zien we het gebouwencomplex met de arsenalen (Brussel, Rijksarchief, fonds kaarten en Plannen, nr.5552)

De vesting Nieuwpoort was sinds eind 14de eeuw een militair bolwerk. Toen de Nederlanders binnentrokken, was de stad reeds rijkelijk voorzien van militaire infrastructuur, hier opgetrokken in de Oostenrijkse en Franse periode. Ze vulden dit geheel aan o.m. met de bouw van een drietal bomvrije kazernes tegenaan het westelijke front, een kazerne langs de Langestraat en één ten westen van het oefenplein. Ten oosten van de stad, bij ditzelfde oefenplein, voorzag men een arsenaal aan met een bomvrij¹ – het hier behandelde Bommenvrij – en een niet bomvrij gedeelte. In het bomvrije Arsenaal stockeerde men de ‘gevoelige wapens’, zoals musketten en fusils, voorladende kanonnen en mortieren met hun bijhorende affuiten.

¹ Bomvrij veronderstelt een stevige en doordachte constructie, die de constructie tegen mortiervuur beschermt. Hiervoor werd een tweevoudige opbouw van de dakconstructie uitgedacht. De eerste bescherming bestond uit een stevig tongewelf; die bestond voor het Bommenvrij uit niet minder dan vijf lagen baksteen. Dit was nog niet alles: op het tongewelf kwamen nog een twee muren, om de gordingen van de kap te dragen; tussen die muren werd, als een bijkomende buffer een laag kleiarte gestort. Belangrijk: bij de eveneens bomvrije kruitmagazijnen was het gewelf minder dik dan de zijmuren. Voor het geval het geheel ontplofte, ging de impact vooral naar boven, wat de schade voor de omgeving enigszins beperkte.

Het oefenplein, gekend onder de naam ‘Kasteeldries’, was gesitueerd tussen de huidige Schoolstraat en de Arsenaalstraat en vormde toen een uitgestrekte weide, waar ook de staande wip van de schuttersgilde Sint-Sebastiaan stond opgesteld. Iets ten noorden van dit complex verrees een bommenvrij laboratorium².

De uitbouw van militaire infrastructuur rond dit oefenplein was niet willekeurig: het was de veiligste plek, beschermd door de inundaties van Sint-Joris. De vesting Nieuwpoort kon men in de praktijk enkel vanuit de duinengordel ten westen aanvallen. Het was dan ook op die zijde dat de kazernes waren ingeplant, die meteen als een beschermend schild voor de stad fungeerden.

Deze infrastructuur werd nog aangevuld met de bouw van drie kruitmagazijnen, respectievelijk gelegen op het hoornwerk ten noorden van de haven, ten zuiden van het oefenplein en in de romp van de Sint-Laurentiustoren. Hiervan sloopte men het koorgedeelte, verlaagde men de toren en bouwde die om tot een cilindervormig kruitmagazijn met vijf verdiepingen.

Gelijklopend met de versterkingswerken werd ook de havengeul uitgediept en bedijkt. De sluizen en sassen werden op het uiteinde van de haven geconcentreerd en waren zo gemakkelijker verdedigbaar. Dit vormde het begin van de uitbouw van het sluizencomplex van de Ganzepoot.

De opbouw van de vesting startte op 2 januari 1817. In totaal werden 300 à 400 werklui per dag ingezet. Met de regelmaat van een klok kwam de hertog van Wellington jaarlijks begin augustus de werken inspecteren. Eind 1822 was de vesting reeds operationeel.

De realisatie verliep in diverse fasen, die telkens afzonderlijk werden aanbesteed. De arsenalen werden, samen met het reeds vermelde bomvrije laboratorium, op 6 december 1820 aanbesteed³. Rijksaannemer Michiel Focqueur haalde de opdracht binnen voor een totaalprijs van 94.000 gulden. De eerstesteenlegging volgde op 20 februari 1821.

De familie Foqueur

De familie Foqueur was een familie van metselaars, die we eind 18de eeuw in Veurne aantreffen. De familie had zijn roots in het Noord-Franse dorpje Saint-Sylvestercapelle waar eind 16de eeuw een zeker Judocus Foqueur opduikt. In de 1ste helft van de 18de eeuw zakt Jozef Foqueur (1688-1754) af naar de Westhoek. Hij huwt Maria Catharina Lava uit Ramskapelle. Hij is de stamvader van de Foqueurs in de Westhoek. Hun jongste zoon Michael Josephus Foqueur (1738-1797) werd op 17 april 1754 poorter van Veurne en vestigt er zich als meester metser. Het is de eerste stap van de familie in het bouwbedrijf. Hij huwt tweemaal. Uit zijn eerste huwelijk met Maria Ysaert (1739-1777) ontsproot Michael Gerardus Foqueur (1770-1836).

² In deze werkplaatsen werd de springstof, die in kleine houten tonnen was opgeslagen in de kruitmagazijnen, ‘gelaboreerd’. Laboreren is het samenstellen van munitie uit buskruit en andere munitiebestanddelen. Buskruit diende o.m. in kleinere zakken verdeeld in vaste hoeveelheden, waarmee dan per type kanon en volgens de gewenste schotafstand gevuld werd. Deze zakken konden dan direct in de kanonloop gestopt.

³ Van het Bommenvrij bleef het bestek – evenwel zonder de plannen – bewaard in het Rijksarchief van Den Haag, Ministerie van Oorlog, 2.04.07. Dit levert allerlei technische details op omtrent de opbouw en de funderingen van de constructie.

Grafmonument van de familie Foqueur ontworpen door architect Louis Foqueur, in de O.L.Vrouwekerk van Nieuwpoort, (foto KIK,nr.A000217] 1901) Het was geplaatst in de doopkapel van de kerk en werd vernield in de Eerste Wereldoorlog.

Op 31 juli 1793 verlaat hij de kasselrij Veurne en wordt poorter van Nieuwpoort. Hij schopt het tot rijksaannemer. Zijn belangrijkste onderneming was de bouw van de vesting Nieuwpoort.

Michael huwde Marie-Thérèse Gansemans (°1763). Ze telden 10 kinderen, waarvan er slechts vier in leven bleven. Zijn zoon François Foqueur werd pastoor te Koksijde en zorgde, samen met zijn broer Louis, architect, voor de herbouw van de Sint-Pieterskerk, één van de eerste neogotische kerkjes in ons land. Zijn oudste dochter Maria Theresia (1795-1821) huwde met Philippus Jacobus Demeyer. Hij nam de bouwactiviteiten van zijn schoonvader over.

Na zijn succesvolle carrière wierp Michiel zich in de politiek en werd in 1836 verkozen tot burgemeester van Nieuwpoort. Hij stierf echter 4 dagen voor de publicatie van zijn benoeming bij KB van 19 augustus van dit jaar.

Omtrent de familie Focqueur zie: Stekelorum, J., *Geboren met een baksteen in de maag...de familie Focqueur, Nieuwsbrief Familiekunde Vlaanderen regio Westkust*, jg.15, 1, p.8-15.

Uittreksel uit het plan van de vesting Nieuwpoort, 1822. Het militaire gebouwenbestand rond het oefenplein ten oosten in de vesting.

Het Bommenvrij is aangeduid met een geel kader (detail uit het plan van de vesting Nieuwpoort, 1822).

- A. Kazerne,*
- C. Kruitmagazijnen,*
- D. Laboratorium,*
- E. Militair magazijn,*
- F. Bergruimte,*
- H. Oostenrijks Geniedepot,*
- G. Arsenaal.*

Lijst van de werken van de vesting Nieuwpoort tussen 1815 - 1830 op basis van de gegevens in de kroniek van Rybens & De Roo

Onderdeel	Datum aanbesteding	Start werken	Voltooiing	Aannemer	Kostprijs (gulden)
Afbraak Kleine Vierboete		16 nov.1817			
Halve Maan		2 jan.1816	30 aug.1817		
1 ^{ste} deel fortificaties	16 mei 1818	20 mei 1818	12 okt.1819	Focqueur	365.000
Afbraak toren Gapaert		24 aug 1818			
Nieuw Kattesas	24 nov 1818	13 juli 1819	7 okt 1820	Focqueur	26.600
Kazerne Z	24 nov 1818	29 mar 1819	15 juni 1827 ingenomen	Focqueur	242.666
Kazerne N		5 dec 1818		Focqueur	
Kazerne M	23 juli 1819			Focqueur	129.000
Fort O.H.Huyzeke n	29 jan 1819	27 apr 1819		De Jonghe	24.500
Kruitmagazijnen Hoornwerk en Sint-Sebastiaanshof	18 maart 1819	22 apr 1819		De Jonghe	24.500
Afbraakwerken Sint-Laurentius		14 juni 1819			
Veurnesas	29 juni 1819	12 okt 1819		Focqueur	
Fort in Kieleweide	30 juli 1819			De jonghe	

Springsas en herstel fort Vaillant	6 apr 1820	1 aug.1820		Dycksche, A. Feber en A.Vandoor ne Oostende	26.600
Arsenalen en laboratorium	8 dec.1820	20 feb.1821		Focqueur	94.000
Steenweg naar Oostende	19 juni 1821	Maart 1823	1 april 1825	Focqueur	189.800
Bomvrij ammunitie bakkerij	23 juni 1821			Focqueur	21.400
Vesting van Katte	19 juli 1821			Focqueur	111.000
Fort bij Arkebrug	14 aug.1821				33.000
Magazijn en logie	5 nov.1821				
Afbraak kazerne Kasteeland	8 dec.1820	25 feb.1822			
Afbraak leperpoort		2 mar. 1822			
Bruggen bij fort Arke	30 okt.1822			Focqueur	14.000
Herbouw Katte	1826 na inspectie				

Twee foto's genomen vanop de toren van de Sint-Laurentius met zicht op het gewezen oefenterrein en de aanpalende resten van de militaire gebouwen. ca.1900. Op de bovenste foto is nog het Oostenrijkse Geniedepot (1), het Hollandse kruitmagazijn (2) en het Bommenvrij (3) te zien. Op de onderste foto: het niet bommenvrije Arsenaal, herbestemd als fabriek

Na het uitroepen van de Belgische onafhankelijkheid en de door de nieuwe natie zelf opgelegde neutraliteit, dienden vreemde troepen geweerd. Met de dreiging van een Franse inname legde de fortencommissie van 1831 aan België de sloping van een aantal vestingen op. Na de ontmanteling van Ieper en Menen vanaf 1853 besloot de Generale Staf ook de vesting Nieuwpoort uit dit geheel te lichten. Ondanks hevig protest startte in 1861 de sloop, die vier jaar in beslag zou nemen. De impact was niet te onderschatten: de kroniekschrijver Rybens zag ‘*het sterk stadje, één der schoonste van België, in een dorp veranderen*’⁴. Een voorbarige conclusie: de militaire terreinen en gebouwen gingen op 23 maart 1863 over aan de stad, die meteen de mogelijkheid kreeg om uit te breiden en industrieterreinen aan te leggen.

Op de plaats van de bomvrije kazernes, waarvan de afbraak startte op 22 oktober 1861, kwam gronden vrij voor het station van Nieuwpoort. Het areaal van het oude oefenterrein ten oosten was uitstekend geschikt als industrieterrein, ontsloten als het was via de Veurnevaart en gescheiden van de stad door een uitgestrekte weide.

Heel wat van de militaire gebouwen ontsnapten aan afbraak, omwille van hun praktische mogelijkheden en kregen een nieuwe bestemming als opslagplaats. Het waren de drie kruitmagazijnen en het ommuurde arsenaal ten oosten van de stad. Het niet bomvrije arsenaal werd omgebouwd tot een oliefabriek, waar uit beendermateriaal olie werd vervaardigd. In 1901/02 werkte de firma A. en W. Deroo het geheel om tot een fabriek van metalen dozen. Iets meer ten noorden lag een tegel- en baksteenbakkerij en ten zuiden richtte Carbonez een industriële haringrokerij in.

Het bommenvrij bleef, samen met het kruitmagazijn in de Sint-Laurentiustoren, als opslagplaats bewaard.

⁴ Rybens, J. en De Roo, Th., *Beschrijving der stad ende haven van Nieuport in het Graefschap Vlaenderen, benevens alle de merkwaardigheden er in begrepen, voorgevallen zoo binnen deze stad, als in de omliggende plaetsen ende landen +/- 1170-1876*, Heemkring Bachten de Kupe, *Dokumenten*, 10, Kr. 9-10, 1966.

Van opslagplaats tot beschermd monument...

De Schoolstraat tijdens de Eerste Wereldoorlog. Rechts het Bommenvrij, links de resten van het vernielde niet bommenvrij Arsenaal met daarvoor een ruime bunker, aangelegd in de Schoolstraat. Na de oorlog verrijzen op de plaats van het vernielde Arsenaal en de bunker een rij arbeiderswoningen.

Door hun bomvrije constructie doorstonden het Arsenaal van het Bommenvrij en de kruitmagazijnen de beschietingen van de Eerste Wereldoorlog. Tijdens het interbellum sloopte men twee van de kruitmagazijnen. De zwaar beschadigde toren van Sint-Laurentius was door de beschietingen van de batterij Tirpitz in 1917 tot 1/3 van zijn hoogte herleid. De ruïne ervan bleef bewaard als een getuige van de oorlog.

Het Arsenaal van het Bommenvrij werd op 14 juli 1994 opgenomen op de lijst van de beschermde monumenten. Hieraan ging een slopende procedure vooraf. Het geheel was immers reeds op 27 oktober 1982 op de voorontwerplijst geplaatst. Na het doorlopen van de administratieve weg – ontwerplijst op 25 augustus 1983 en opname in het Staatsblad op 15 februari 1984 werd de procedure op 21 juni stopgezet na bezwaar van de eigenaar. De beschermingsprocedure werd op 1 februari 1993 echter terug opgestart. De ruïne van de Sint-Laurentiustoren was al beschermd als monument bij KB van 4 februari 1983 en dit samen met het bijhorende perceel als stads- en dorpsgezicht.

Beide items werden beschermd omwille van hun historische waarde als laatste restant van de Hollandse versterkingsweken van de stad. Het is tevens ook

architectonisch-historisch waardevol als een zeldzaam voorbeeld van de Hollandse militaire bouwkunst van de Wellingtonlinie⁵.

Beide monumenten werden door de stad Nieuwpoort verworven.

...en uiteindelijk naar een bestemming als stedelijke academie

Eind februari 2011 keek Nieuwpoort uit naar de start van het kunstevenement Beaufort04. In Nieuwpoort kwamen er drie werken op drie locaties waaronder één in het Bommenvrij. Daarin werd het werk *'Locatie'* van Hans Op de Beeck in de kijker gezet: een groot bassin met 75.000 liter water. *"Via een lange houten steiger wandelt de toeschouwer in het halfduister over een donkere waterpartij om uiteindelijk aan te komen in een zitruimte op het water"*.

Intussen legde de stad de eindbestemming vast. Op termijn zal het Bommenvrij heropenen als locatie voor de Westhoek Academie en als polyvalente expositiehal voor culturele activiteiten.

De restauratiewerken zijn nu volop aan de gang en zijn intussen in fase 2 beland. Sinds de start van de werken eind januari 2025 is al heel wat gerealiseerd.

Beide zijgevels zijn intussen volledig gerestaureerd: beschadigd metselwerk en dorpels werden zorgvuldig verwijderd en vervangen, waarna de gevels opnieuw zijn gevoegd.

De achtergevel, die in bijzonder slechte staat verkeerde, werd grotendeels afgebroken en wordt momenteel heropgebouwd volgens het oorspronkelijke model én met authentieke gele bakstenen.

Daarbij worden de karakteristieke bogen hersteld, die het Bommenvrij zijn unieke uitstraling geven. In een latere fase krijgt ook de voorgevel aan de kant van de Schoolstraat een soortgelijke make-over. Ook daar worden de bogen boven de toegangsdeuren en ramen gereconstrueerd.

Een uniek monument

Het Arsenaal is een gebouw, dat opvalt door monumentaliteit en functionaliteit. Het Bommenvrij bestaat uit twee tegen elkaar geplaatste opslagplaatsen, elk afgedekt met een tongewelf.

Het Arsenaal verrijst op een plattegrond van 34,25 op 20,51 m breedte; de gevelhoogte bedraagt 9,35 m. De langgevels zijn ter hoogte van de gelijkvloerse verdieping niet minder dan 2,35 m dik; de korte gevels slechts 1 m. De tongewelven zijn 1,25 m dik.

⁵ In die periode werden op het grondgebied van West-Vlaanderen niet minder dan drie vestingen terug operationeel. De resten van deze vestingen werden beschermd. Het vestinglandschap van de stad Ieper, beschermd op 15 juli 1987, bewaart een Hollands poedermagazijn uit 1819. Dit werd in 1997-1999 voorbeeldig gerestaureerd. De vesting Menen bewaart nog belangrijke gedeelten van de courtine en delen van de infrastructuur, zoals kazematten. Ze werden als monument beschermd op 23 februari 2001.

De beide volumes waren afzonderlijk afgedekt met een zadeldak met een zwakke helling van 33°. Oorspronkelijk was er een leiendak voorzien, maar reeds voor de Eerste Wereldoorlog was een dakbedekking met aarde en golfpannen te zien. De ruime middelgoot voedde een wateropslagplaats aangebracht onder het gebouw. De zijvlakken waren voorzien van een bakgoot, die 40 cm overstak.

De korte gevels zijn sterk verbouwd. Ze zijn afgeboord met vlechtingen en bekroond met een teerling. De beide gevels waren identiek. De gelijkvloerse verdieping toonde een centrale rondboogdoorgang, geflankeerd door twee rondboogvensters. De verdieping is doorbroken met een groot rondboogvenster langs waar de bovenruimtes konden bevoorraden. In de geveltoppen waren takels geplaatst.

De twee langgevels zijn doorbroken met twee rijen van telkens 10 rondboogvensters. Het oorspronkelijke schrijnwerk is verdwenen maar aan de hand van fotomateriaal te reconstrueren. De grote openingen en deuren waren met volle luiken gedicht. De ramen bestonden uit een halfrond vast bovendeel met radiaalvormige verdeling en twee klapramen.

In de dagkanten van de vensters zijn sponningen aangebracht. Hierin konden in tijden van belegering schotbalken als blinding ingebracht om de inboedel extra te beschermen.

Het interieur omvat twee parallelle rechthoekige ruimtes van binnenwerks 7 op 33 m, telkens overdekt met een tongewelf. Elke ruimte telde twee niveaus gescheiden met een balklaag met een plankenvloer. De balken rustten op korbelen van 'Ecaussijnse' kalksteen of zogenaamd petit granit.

De ruimtes op de beide verdiepingen waren onderling verbonden via een 7-tal rondboogdoorgangen.

De oorspronkelijke bevloering van de arsenalen bestond uit twee lagen baksteen. In totaal leverde dit oorspronkelijk een bruikbaar oppervlak op van niet minder van 890 m² op.

Het bestek vermeldt eveneens de originele kleurstelling van het gebouw. Zo werden de binnenmuren wit gekaleid; het schrijnwerk van de luiken dient geschilderd in 'Persiaansch' rood⁶ terwijl het hang- en sluitwerk in het zwart werden gezet. Voor de houten eiken bakgoot/kroonlijst boven de langmuren wordt een grijze kleur voorgesteld gelijk aan het grijs van de korbelen van Ecaussinesteen.

⁶ Dit is een donker roosrode kleur in technische termen een RAL 360 50 50.

De oostelijke gevels, zijde front, waren door de beschietingen in WO1 fel beschadigd en nadien vluchtig hersteld. Ze worden nu naar het oorspronkelijke uitzicht hersteld.

De gerestaureerde noordelijke zijmuur, toestand december 2025

Het interieur van de zuidelijke opslagplaats tijdens de restauratie. In de muren zijn de consoles voor de houten tussenvloer bewaard. Ze worden door een betonplaat vervangen. Ontdaan van hun verdieping krijgt het geheel piraneske allures.

In de dagkanten van de vensters is een gleuf aangebracht. Hierin konden in tijden van belegering de schotbalken opgestapeld, teneinde de openingen extra te beveiligen.

Gidsenkring – Westhoek

Administratieve gegevens

Afdeling van de [Koninklijke West-Vlaamse Gidsenkring](#) (Koepel)
www.koninklijkewestvlaamsegidsenkring.be

Aangesloten bij de [Federatie van Toeristische Gidsengroeperingen](#) (FTG)
<https://www.ftg-web.be>

Voorzitter:

Johan Termote, Veurnekeiweg 9, 8670 Koksijde - 0476/21 21 26 -
johan_termote@hotmail.com

Secretaris

Dorothee Couckhuyt, Velodroomstraat 28, 8900 Ieper - 057/20 86 74 - 0477/55
93 23 dorothee.couckhuyt@skynet.be

Communicatie en redactie Tussenwijsje (TW)

Friede Lox, Pieter Deswartelaan 69 - 01/02 - 8620 Nieuwpoort - 0476/42 96 57
friede.lox@telenet.be

Penningmeester:

Stefaan Tryssesoone, Kerkwijk 7 8670 Wulpen - 058/31 46 07 -
stefaan.tryssesoone1@telenet.be

Bestuurslid:

André Gysel, Woumenweg 162 - 8600 Diksmuide - 051/50 13 95 -
agysel@telenet.be

Webmaster:

Luc De Dobbeleer, Rene Mouchottestraat 18 /0603 - 8430 Middelkerke -
0468/10 16 85 luc.dedobbeleer@telenet.be

Statutair afgevaardigde FTG en redactie Tussenwijsje [TW]

Friede Lox

Redactie Noordwestwijs (NWW)

Johan Termote en Luc De Dobbeleer

Website: www.gidsenkring-westhoek.be

Webadres: info@gidsenkring-westhoek.be

Rekeningnummer: BE91 0018 7177 7876 op naam van Gidsenkring WESTHOEK
Veurnekeiweg 9 - 8760 Koksijde

Lidmaatschap: 20 euro - Verzekering als actieve gids: 5 euro

Aanvragen voor gidsbeurten bij:

1. **Diksmuide:** Bijgebouw stadhuis: Grote Markt 6, 8600 Diksmuide, tel. 051/79 30 50; toerisme@diksmuide.be.
2. **Lo-Reninge:** VVV Lo-Reninge: Markt 11, 8647 Lo-Reninge, tel. 058/ 28 80 20 toerisme@lo-reninge.be
3. **Nieuwpoort:** Toerismebureau Nieuwpoort: Marktpllein 7, 8620 Nieuwpoort, tel. 058/ 22 44 44; info@nieuwpoort.be + CC Westfront Kustweg 2, 8620 Nieuwpoort, tel. 058/ 23 07 33, e-mail; info@westfrontnieuwpoort.be
4. **Veurne:** Visit Veurne, Grote Markt 29, 8630 Veurne, tel. 058/ 33 55 31; visit@veurne.be reservatie groepsbezoek groepen@veurne.be
5. **Middelkerke Team cultuur** – 059 31 95 53 cultuur@middelkerke.be